

РЕШЕНИЕ

№ 372

гр. Пловдив, 28.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Зорница Н. Тухчиева - Вангелова

при участието на секретаря Таня Д. Стоилова
като разгледа докладваното от Зорница Н. Тухчиева - Вангелова
Административно наказателно дело № 20225330206005 по описа за 2022
година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 16-2200013/14.03.2022 г. на
Директор на Дирекция "Инспекция по труда", гр. Пловдив, с което на "ДОМ
ЗА МЕН" ЕООД на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 1 от Кодекса на
труда /КТ/ е наложено административно наказание - имуществена санкция в
размер на 1800 /хиляда и осемстотин/ лв. за нарушение по чл. 128, т. 2
Кодекса на труда.

С жалбата и в съдебно заседание, чрез адв. П. жалбоподателят
поддържа конкретни съображения за незаконосъобразност на атакуваното
наказателно постановление и моли за неговата отмяна. Претендира разноски.

Въззиваемата страна – Дирекция "Инспекция по труда" – гр. Пловдив
/Дирекция "ИТ" гр. Пловдив/ се представлява от Началник отдел
"Административно информационно и правно осигуряване" Н.К., която
пледира да бъде потвърдено наказателното постановление като правилно и
законосъобразно. По същество се противопоставя на доводите на
жалбоподателя. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално
легитимирана страна, против акт подлежащ на обжалване по съдебен ред,
поради което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по
същество.

По отношение на въпроса за допустимостта на жалбата в аспект на спазване реда на чл. 58, ал. 2 ЗАНН, съдът държи да отбележи допълнително следното:

Действително върху обжалваното НП е отбелязано, с резолюция на ст. юрисконсулт Б., че следва да се счита за надлежно връчено по реда на чл. 58, ал. 2 ЗАНН от дата 16.05.2022 г., съответно е влязло в сила на 01.06.2022 г.

От изричния текст на чл. 58, ал. 2 ЗАНН следва, че за да се счита НП за редовно връчено по този ред е необходимо да са налице две предпоставки в кумулативна даденост: деецът да не е намерен на посочения по преписката адрес и новият му адрес да не е известен.

От систематичното тълкуване на двете изисквания следва, че за да е налице първата предпоставка не е достатъчно лицето инцидентно да не е открито на известния по делото адрес, а да се констатира, че трайно е преустановило връзката си с него. Практиката е установила правилото, че за да се докаже това обстоятелство по несъмнен начин е необходимо връчителят да е посетил адреса, неколkokратно, **но не по-малко от два пъти и то в различно време**. В този изричен смисъл - Определение № 1376 от 21.09.2021 г. по к. ч. адм. н. д. № 2438 / 2021 г. на XXII състав на АС – Пловдив, Определение № 66 от 11.01.2019 г. по к. ч. адм. н. д. № 32 / 2019 г. на XXI състав на АС – Пловдив и др.

По мнение на настоящата съдебна инстанция и предвид събраните по делото писмени доказателства тези условия не са налице. Съображенията в тази насока са следните:

От приложената по преписката разписка – известие за доставяне е направен опит на 15.03.2022 г. да се връчи екземпляр от процесното НП на седалището и адреса на управление на дружеството в град София, ул. „Козлодуй“ № 53, като пратката е върната с отбелязване – непотърсена.

По преписката е приложено и известие за доставяне, видно от което на 07.04.2022 г. е направен опит да се връчи екземпляр от НП и на адреса на управителя на дружеството – жалбоподател – град Пловдив, бул. „Руски“ № 115, вх. Б, ет. 2, ап. 15, като пратката отново се е върнала на 17.05.2022 г. с отбелязване – непотърсена.

Горепосочените обстоятелства са отразени и в съставената от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ град Пловдив Резолюция изх. № 22045739/18.05.2022 г., с която същият е наредил НП да се счита връчено на 18.05.2022 г.

Очевидно е, че от представените по преписката доказателства, не се установява да са налице предпоставките на чл. 58, ал. 2 ЗАНН, поради което изцяло незаконосъобразно се явява вписването, че НП следва да се счита връчено и то от дата 16.05.2022г. или предвид нареждането на Директора на ДИТ да се счита връчено от 18.05.2022 г.

Това, което наказващият орган е могъл да стори, е да направи поне още

един опит да се връчи НП присъствено, за да се провери дали след изминалия период от няколко месеца адресатът пребивава на адресите или не. Това не е сторено.

Във връзка с гореизложеното следва да се съобрази трайната съдебна практика, според която при преценка за срочност на жалбата:

- в тежест на административно наказващия орган е да установи при условията на пълно и главно доказване редовно връчване на подлежащия на обжалване акт, като от датата на надлежното му получаване, а не „узнаване“ от наказания субект започва да тече срока за упражняване правото на жалба;

- при доказано от въззиваемата страна редовно връчване, в тежест на жалбоподателя е да установи спазване на установения в закона преклузивен срок за обжалване на НП.

В конкретния случай, при липса на представени по преписката доказателства от въззиваемата страна за редовно връчване на НП, срокът за обжалване на същото изобщо не е започнал да тече, респективно жалбата не е просрочена и подлежи на разглеждане по същество. Разгледана по същество жалбата е изцяло неоснователна. Съображенията за този извод са следните:

От събраните по делото доказателства се установява следната фактическа обстановка, идентично възпроизведена както в АУАН, така и в НП:

На 17.12.2021 г. и на 20.01.2022 г. е извършена проверка за спазване на трудовото законодателство на „ДОМ ЗА МЕН“ ЕООД, в обект на контрол офис в гр. Пловдив, ул. „Ангел Букурещлиев“ № 8, ет. 1.

С призовки (на основание чл. 45, ал. 1 от Административно процесуалния кодекс) от 17.12.2021 г. и от 20.01.2022 г. са изискани за представяне в Дирекция „Инспекция по труда“ (ДИТ) - гр. Пловдив документи, доказващи изплащане на трудови възнаграждения на работещите и работилите в „ДОМ ЗА МЕН“ ЕООД за периода от 01.05.2021 г. до момента на извършване на проверката.

От представените на 20.01.2022 г. и на 24.01.2022 г. документи (фиш за заплата за месец ноември 2021г., отчетна форма за явяването/неявяването на работа за месец ноември 2021г., правилник за организация на работната заплата) в ДИТ - гр. Пловдив е установено, че от страна на работодателя „ДОМ ЗА МЕН“ ЕООД на 30.12.2021 г., както и до момента на съставяне на АУАН, не е изплатено на П. С. Ч., ЕГН *****, начисленото за месец ноември 2021 г. трудово възнаграждение в размер на нетна сума за получаване от 482.90 лв.

П. С. Ч., ЕГН *****, работи на длъжност „брокер, недвижими имоти“, съобразно сключен с работодателя трудов договор № 005/17.05.2021 г. Съобразно утвърдените от работодателя вътрешни правила за организация на работната заплата, заплатите се изплащат на 30-то число на месеца, следващ месеца за който се отнасят. Когато датата на изплащане се падне в

почивни или празнични дни, заплатите се изплащат в последния възможен ден преди почивния и празничния ден.

По време на проверката не са представени каквито и да било доказателства, че начисленото за месец ноември 2021 г. трудово възнаграждение в размер на чиста сума за получаване от 482.90 лв. на П. С. Ч. е изплатено по реда, установен с правилник за организация на работната заплата, или по някой от способите, предвидени в разпоредбата на чл. 270, ал. 3 от Кодекса на труда.

Работодателят „ДОМ ЗА МЕН“ ЕООД извършва дейност на агенция за недвижими имоти в гр. Пловдив, ул. „Ангел Букурещлиев“ № 8, където полага труд П. С. Ч. и трудовото възнаграждение се изплаща в предприятието, където се извършва работата.

Нарушението е извършено на 31.12.2021 г. в гр. Пловдив, ул. „Ангел Букурещлиев“ № 8, ет.1.

Предвид горното на 28.01.2022 г. свид. П. съставила АУАН № 16-2200013 г. срещу „ДОМ ЗА МЕН“ ЕООД за нарушение на чл. 128, т. 2 КТ. Същият бил съставен в присъствието и подписан от управителя на дружеството А. П. М., която изложила възражения. Такива постъпили и в срока по чл. 44 ЗАНН.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и атакуваното НП № 16-2200013, с което на дружеството - жалбоподател на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1 от КТ била наложена имуществена санкция в размер на 1800 лв. за нарушение по чл. 128, т. 2 КТ.

Гореизложената фактическа обстановка се установява по еднозначен и категоричен начин от събраните по делото доказателства. На първо място, съдът изцяло кредитира показанията на свид. П. - актосъставител. Същата изцяло потвърди констатациите изложени в процесния АУАН. Показанията на свид. П. способстват за изясняването на обстоятелствата включени в предмета на доказване по настоящото дело, като същата подробно и добросъвестно изложи своите непосредствени възприятия формирани в хода на извършената от служители на Дирекция „ИТ“ Пловдив проверка. Поради пълното им съответствие с кредитираните от съда писмени доказателствени източници, както и с показанията на свид. Ч., съдът не намира основания да дискретира показанията на свид. П., поради което им дава вяра в цялост и базира фактическите си изводи въз основа на тях.

По идентични на изложените съображения съдът кредитира в цялост и показанията на свид. Ч.. Предвид ясните индикации за възможна заинтересованост на същата от изхода на делото, съдът подходи с особено внимание към тях и ги анализира самостоятелно и в светлината на останалия кредитиран от съда доказателствен материал. Показанията на свид. Ч., съдът третира като добросъвестно дадени, открояващи се с подчертана екзактност, изцяло съответстващи си с показанията на свид. П. и кредитираните писмени доказателства. В случая не може да се пренебрегне обстоятелството, че свид.

Ч. възпроизвежда своите преки и непосредствени впечатления от събитията касаещи предмета на делото, като същата добросъвестно и подробно разясни, включително след предявяване на част от приложените към административно наказателната преписка и съдебното дело писмени доказателства какви суми, кога и за какво е получавала като възнаграждение и като комисионни. Ето защо съдът дава вяра на показанията на свид. Ч. в цялост и базира фактическите си изводи въз основа на тях.

Съдът изцяло дава вяра и на приобщените по надлежния ред писмени доказателства и доказателствени средства, сред които: два броя призовки от 12.12.2021 г. и 20.01.2022 г., фиш за заплати за месец ноември, отчетна форма за явяването и неявяването на работа за месец ноември, Правилник за организацията на работната заплата, Трудов договор № 005/ 17.05.2021 г., известия за доставяне, резолюция, заповеди, сигнал вх. № 21104327/ 15.12.2021 г., Протокол за извършена проверка № ПР2141543/ 28.01.2022 г., Декларация 27.01.2022 г., разчетно – платежна ведомост за месец септември 2021 г., фиш за заплати за януари 2022 г., фиш за заплати за февруари 2022 г. Платежни нареждания.

По отношение на приложените по преписката разписки за получени суми съдът кредитира като годни доказателства разписка за получена сума от 07.04. за 21 лева, разписка за получена сума от 05.07.2021 г. за сумата от 200 лева, разписка за получена сума от 05.07.2021 г. за сумата от 43,20 лева и разписка за получена сума от 04.06.2021 г. за сумата от 48 лева. Посочените разписки съответстват изцяло на показанията на свид. Ч. за това кога и какви комисионни е получавала за сключени от нея сделки за продажба/ отдаване под наем на недвижими имоти, които видно от датите на разписките – м. 04, м. 06 и м. 07 касаят периода в който възнаграждението на свид. Ч. е било субсидирано по програма „Заетост за теб 2“ към Бюрото по труда. Същевременно изцяло недоказани останаха възраженията на жалбоподателя, че посочените суми съставляват аванси. Това дори и да беше така, посочените аванси е следвало да бъдат осчетоводени към възнагражденията за съответните месеци - м. 04, м. 06 и м. 07, което очевидно не е сторено. От приложените по делото писмени доказателства и от показанията на свид. П. и Ч. с категоричност се установява, че посочените суми представляват комисионни, допълнителни бонуси, извън трудовото възнаграждение на свид. Ч., и същите не представляват авансово плащане на възнаграждението, дължимо за месец Ноември 2021 г. В тази връзка впечатление прави категоричността в заявеното от страна на свид. Ч. в хода на разпита й при предявяване на посочените разписки, че към момента на подписване на същите отбелязването, че отразените суми представляват аванс не е било налично. Заявеното от свид. Ч. съдът намира за достоверно, доколкото видно от прегледа на посочените разписки с „просто око“, макар същите да съставляват копие, се установява, че в частта им „в изпълнение на“, където е изписано „Аванс“, ясно личи заличаването на текст, заличаването на контура на линията съставляваща графично оформление. Ето защо доводите в обратна

посока, релевиращи още с подписването на АУАН и с депозирането по реда на чл. 44 ЗАНН възражение, съответно поддържани в съдебно заседание съдът третира като недоказани и изразяващи защитната позиция на жалбоподателката. Последната се потвърждава и от заявеното лично от управителката на дружеството - жалбоподател в съдебно заседание относно невъзможността на същата да представи горепосочените разписки в оригинал – а именно, защото вече не ги пази, въпреки че спрямо представляваното от нея ЮЛ е налице висящо административно наказателно производство.

В аспект на гореизложеното съдът намира, че от доказателствата по делото с категоричност следва да се изключи представената в оригинал разписка от 04.06.21 г. /л. 33 от съдебното дело/ за получен „Аванс“ от свид. Ч. в размер на 480 лева. Последната с категоричност заяви, че такава сума никога не е получавала, включително никога не е получавала в един и същи ден сумата от 480 лева и сумата от 48 лева. Посоченият документ, както и приложената по преписката разписка /копие/ от 09.06.2021 г. за получена сума в размер на 258 лева съдът намира, че страдат от сериозни пороци, които възпрепятстват възможността да бъдат третирани като годен доказателствен източник, поради което и съдът не им дава вяра.

При така изложената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

При съставяне на АУАН и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Не се констатираха нарушения на процедурата по съставянето на АУАН и НП, които да са съществени, и които да опорочават административно наказателното производство, самите актове и да нарушават правата на нарушителя.

Актът е съставен изцяло в съответствие с разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН, като нарушението е изчерпателно описано и подробно са посочени обстоятелствата, при които е извършено то. Актът е съставен от компетентно лице при спазване на процедурата за съставянето му по чл. 40 и чл. 43 от ЗАНН. В същия е дадена коректна правна квалификация на установеното нарушение.

Постановлението е издадено от компетентен орган в кръга на неговата компетентност, в предвидената от закона форма, при спазване на материалноправните и процесуални разпоредби и е съобразено с целта на закона. Спазен е срокът по чл. 34 от ЗАНН. В съдържанието му се съдържат задължителните реквизити и не се откриват пороци, водещи до накърняване на правото на защита на наказаното лице. Нарушението е описано надлежно в НП от фактическа страна, като административнонаказващият орган е посочил ясно и подробно в обстоятелствената част всичките му индивидуализиращи белези (време, място, авторство и обстоятелства, при които е извършено). Затова не може да се приеме, че е засегнато правото на защита на нарушителя и последният е имал пълната възможност да разбере за какво точно е

ангажирана отговорността му.

Въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства по категоричен и безспорен начин се установява, че жалбоподателят „ДОМ ЗА МЕН“ ЕООД, в качеството си на работодател, не е изплатил в установения срок, а именно на 30.12.2021 г. на П. С. Ч., работила като брокер, недвижими имоти, трудовото възнаграждение за месец ноември 2021 г., с което е нарушил разпоредбата на чл. 128, т. 2 КТ.

Задължението за изплащане на трудовото възнаграждение е основно задължение на работодателя по трудовото правоотношение. То е установено в чл. 124 от КТ и е уредено в чл. 128 от КТ. Според чл. 128, т. 2 КТ работодателят е длъжен в установените срокове да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа. Това, което се дължи, е уговореното трудово възнаграждение. А трудовото възнаграждение се определя при сключването на трудовия договор. То е елемент от необходимото /задължително/ съдържание на трудовия договор. Съгласно чл. 66, ал. 1, т. 7 от КТ при сключването на трудовия договор страните трябва да определят размера на основното и на допълнителните трудови възнаграждения с постоянен характер, както и периодичността на тяхното изплащане. Оттук следва, че работодателят дължи изплащане на уговореното при сключването на трудовия договор трудово възнаграждение и то в установените срокове. Неговият размер е посочен в писмения трудов договор /чл. 62, ал. 1 от КТ/. Всякакви други уговорки, вън от отразеното в трудовия договор, са без правно значение и не се ползват с никаква закрила.

В случая безспорно е, че жалбоподателят е годен субект на нарушението по чл. 128, т. 2 КТ, тъй като се явява работодател по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на КТ. Като работодател „ДОМ ЗА МЕН“ ЕООД е директен адресат на изискването на цитираната разпоредба на чл. 128, т. 2 КТ и за него е възникнало задължението да изплаща на наетото лице – свид. Ч. уговореното трудово възнаграждение за извършената работа в установените срокове. Няма спор че свид. Ч. е заемала длъжността "брокер, недвижими имоти" в санкционираното дружество. Не се спори и че работната заплата се изплащала до 30-то число на месеца, следващ този, за който се начислява работната заплата. Видно от приложеното по административната преписка заверено копие от трудов договор № 005/17.05.2021 г., месечното трудово възнаграждение на свид. Ч. е било уговорено в размер на 650 лв. за пълно работно време с продължителност от 8 часа. От представените по преписката писмени доказателства, включително фиш за заплата се установява, че за П. С. Ч. е начислена нетна сума за получаване в размер от 482,90 лева.

Както вече беше посочено, твърдението на дружеството – жалбоподател, че претенцията за неизплатено трудово възнаграждение на свид. Ч. за м. ноември 2021 г. е неоснователно поради представените разписки за заплащане на аванси е необосновано и недоказано. Същото не

намира опора във формирания по делото годен доказателствен материал. Нито пред съда, нито пред проверяващия орган са били представени други доказателства за изплатено в срок възнаграждение на работника, което се явява неизпълнение от страна на работодателя на задължението по чл. 128, т. 2 КТ. Това не е сторено нито към момента на проверката /17.12.2021 г. и на 20.01.2022г. и дадените от контролния орган предписания, нито при съставяне на акта /28.01.2022 г. /, нито при съставянето на НП /14.03.2022 г./.

Видно от представеното в хода на съдебното следствие платечно нареждане /л. 25 от съд. дело/, едва след инициране на последваща проверка спрямо дружеството, последното на 07.02.2022 г. е извършило **част** от дължимото плащане на трудовото възнаграждение на свид. Ч., което обаче **не се явява в установения срок за това**. С оглед изложеното и предвид разпоредбата на чл. 416, ал. 1, изр. 2 от КТ, съгласно която редовно съставените актове по този кодекс имат доказателствена сила до доказване на противното, съдът намира за безспорно и категорично доказани направените в акта и в НП констатации за неизпълнение на задължението на работодателя по чл. 128, т. 2 КТ в лицето на "ДОМ ЗА МЕН" ЕООД.

Правилно и законосъобразно административният орган е ангажирал отговорността на жалбоподателя на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1 от КТ и е наложил имуществена санкция малко над минимално предвидения от законодателя размер – а именно в размер на 1800 лв. Съдът изцяло споделя доводите на наказващия орган изложени в процесното НП относно размера на наложената санкция. Същата съдът намира, че е съобразена с предпоставките по чл. 27, ал. 1 - 3 ЗАНН и определеното наказание се явява адекватно на извършеното, на тежестта на нарушението, значимостта на нарушените обществени отношения и е годно да реализира целите на наказанието, посочени в чл. 12 от ЗАНН.

Според настоящия съдебен състав не са налице основания за приложение на специалния състав на чл. 415в, регламентиращ отговорността за маловажно нарушение и изключващ приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН. Регламента на чл. 415в от КТ изисква нарушението да е отстранено веднага след установяването му по реда на Кодекса на труда и от него да не са настъпили вредни последици за работници и служители. Отсъствието на която и да е от кумулативно предвидените предпоставки изключва приложимостта на привилегирания състав. В случая санкционираното дружество не е отстранило нарушението веднага след установяването му. Неизплащането на уговореното трудово възнаграждение за извършена работа и то в един продължителен период от време, какъвто е настоящия случай, неминуемо е довело до неблагоприятни последици за конкретния работник. Отделно от това, от вниманието на съда е невъзможно да убегне обстоятелството, че наред с вмененото административно нарушение проверяващите са установили и няколко други нарушения. Впечатление прави отказът на представляващия санкционираното дружество да окаже необходимото съдействие на проверяващите органи чрез навременно и

надлежно представяне на всички изискани документи. Все в тази връзка, от изложеното в приложеното по делото Възражение ясно личи отношението на представляващия дружеството – жалбоподател към извършваната от контролните органи проверка, изразяващо се в абсолютно незачитане на трудовото законодателство не само в частта му регулираща трудовоправните отношения. Всичко това не занижава, а напротив – завишава степента на обществена неприемливост на вмененото административно нарушение. Ето защо съдът намира, че случаят категорично изключва приложимостта на чл. 415в, ал. 1 от КТ.

Предвид това и гореизложените мотиви, съдът счита, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

По разноските:

При този изход на спора на основание чл. 63д, ал.4 ЗАНН, чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е НЗПП право на възнаграждение има въззиваемата страна.

За да определи справедливия размер на дължимото юрисконсултско възнаграждение съдът съобрази:

- вида на оказаната юрисконсултска защита и съдействие - изразила се в реално участие в три открити съдебни заседания с разпити на свидетели и събиране на писмени доказателства;

- фактическата и правна сложност на делото, която е сравнително ниска и не се отличава от типичната за подобен вид нарушения.

- интересът от делото - наложена е имуществена санкция в размер на 1800 лева, без лишаване от права.

При отчитане на гореизложените съображения, съдът намира, че справедливият размер, който следва да се присъди възлиза на максималния такъв, а именно 150 лв., доколкото същият се явява и адекватен на материалния интерес от водене на делото - 1800 лева.

По аргумент от т. 6 от ДР на АПК, вр. чл. 63, ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 27 ГПК разноските следва да се присъдят в полза на юридическото лице, разпоредител с бюджетни кредити, в чиято структура е включен наказващият орган. В случая това е Изпълнителна Агенция "Главна Инспекция по Труда", която видно от чл. 2 и 3 от Устройствения ѝ правилник представлява юридическо лице на бюджетна издръжка и второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на труда и социалната политика.

Мотивиран от горното Пловдивският районен съд, Пети н. с.,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 16-2200013/ 14.03.2022 г. на Директор на Дирекция "Инспекция по труда", гр. Пловдив, с което на "ДОМ ЗА МЕН" ЕООД ЕИК 206383582 на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 1 800 /хиляда и осемстотин/ лв. за нарушение по чл. 128, т. 2 Кодекса на труда.

ОСЪЖДА "ДОМ ЗА МЕН" ЕООД ЕИК 206383582 **ДА ЗАПЛАТИ** на Изпълнителна Агенция "Главна Инспекция по Труда" сумата от 150 лева /сто и петдесет лева/, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение за представителство пред Районен съд - Пловдив.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____